

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1746. usque ad
Annum 1749

Luxemburgi, 1753

XXIV. Super Congregationibus Generalibus Clericorum Regularium
Societatis Jesu. 17. Decembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74761](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74761)

in nonnullis institutum esse accepimus, ita in omnibus & singulis Diocesis in more poneretur; nimirum, ut singulis diebus dato certo Campanarum signo, sive in Ecclesiis, dummodo totius populi multitudo unum in locum, ubi oret, masculis a feminis seorsim collocatis, convenire facile possit, & nulla suboriatur confusio & inordinatio, sive in propria Domo Patresfamilias eo, aut alio opportuniore tempore, ante Imaginem Sacram cum tota Familia convenientes orent. Eapropter Vos, Venerabiles Fratres, rogamus, & in Domino hortamur, ut omnibus & singulis Ecclesiarum, piorumque locorum, in Civitatibus quidem Cathedralis, aliarumque præcipuarum Ecclesiarum, in Oppidis vero Parochialium Ecclesiarum Superioribus, ac Rectoribus injungatis, ut, præmissis Campanæ sonitus diebus, iisque horis, quibus Vobis opportunius in Domino visum fuerit, dando decernendoque, omnes Christiani fideles uniuscujusque cura commissos, quos in unum convenire contigerit, in mentalis orationis studio erudire, sive per alios peritos erudiri faciant, atque ad illam frequentandam accedere, necessitatem utilitatemque proponere, Indulgentiarum thesauros, quos de benignitate Apostolica largimur, explicare, & ad ipsos ea, qua decet, pietate, ac reverentia lucrandos inflammare studeant, & enitentur; atque etiam, si commode, ut præmittitur, fieri poterit, orationi mentali in communi practica, ut dicitur, vacare, in eaque exerceri faciant, & curent. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Voluimus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Persona in Dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Interim Apostolicam Benedictionem Vobis, Venerabiles Fratres, peramanter impartimur.

Dat. Pontif. anno VII. die 16. Decembris 1746.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori sub Anno Piscatoris die xvi. Decembris MDCCXLVI. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Cajetanus Amatus.

XXIV.

Super Congregationibus Generalibus Clericorum Regularium Societatis Jesu.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEVOTAM majori Dei gloriæ promovendam, adjuvandamque proximorum saluti Societatem, a Sancto Ignatio Confessore sub Salvatore Nostri JESU nomine auspicioque constitutam, sicuti Ecclesiæ Dei utilissimam operam assidue navare, ita ex præscripto sapientissimarum Legum, & Constitutionum ab eodem Beato Institutore ipsi traditarum, a duobus & ultra sæculis feliciter rectissimeque gubernari, compertum habemus. Quapropter libenti animo adducimur, ut, & universæ hujusmodi Societatis commodis, atque utilitatibus amplificandis, & prædictarum Legum, & Constitutionum observantiæ asserendæ, sive in pristinum vigorem revocandæ, Apostolicæ auctoritatis Nostre providentiâ consulamus.

Innocentius X. decrevit Congregationem generalem in

Dudum siquidem felicitis recordationis Prædecessor Noster Innocentius Papa X. per quasdam suas in forma Brevis Literas datas apud Sanctum Petrum die 1. Januarii Anno Domini

MDCXLVI. Pontificatus sui II., quarum initium est; Prospero felicique statui, decrevit, ac perpetuò mandavit, Congregationem generalem in prædicta Societate Jesu singulo quoque novennio, computando semper a celebratione ultimæ Congregationis generalis, haberi, & celebrari omnino debere; ita quod illius celebratio nullo modo, nec ex quavis causa, sive per Præpositum Generalem pro tempore existentem, sive per quancumque Congregationem particularem, vel generalem, impediri, vel ultra novennium hujusmodi differri, seu prorogari possit: Præterea, ut quiescumque haberetur, & celebraretur Congregatio generalis hujusmodi, toties novi Assistentes, ab illis plane diversi, qui præcedente novennio Assistentium hujusmodi muneribus functi fuissent, eligi, seu assumi, & deputari deberent: Ac demum, ut omnes, & singuli ejusdem Societatis Provinciales, Visitatores, Præpositi, Rectores, Superiores Locales, & alii Officiales jurisdictionem, seu superioritatem habentes, quomodolibet nuncupati, exceptis Magistris Novitiorum, in eorum respectivè muneribus, ministeriis, administrationibus, & Officiis prædictis quomodocumque nuncupatis, per triennium dumtaxat durare deberent; eaque, elapso triennio hujusmodi, eo ipso vacarent, & vacare censerentur: Ipsique ad alia quævis ejusdem Societatis munera, superioritates, ministeria, administrationes, & officia prædicta, quomodolibet nuncupata, etiam Vice-Provinciales, seu Vice-Præpositi, vel Vice-Rectores, nullatenus eligi, seu assumi, vel deputari valerent; nisi per annum cum dimidio saltem, a fine dicti triennii computando, a prædictis muneribus, superioritatibus, ministeriis, administrationibus, & officiis cessassent: quemadmodum in præcæditis Innocentii Prædecessoris Literis latius disponitur, & continetur.

Cum autem nova hæc methodus tam in generali totius Societatis gubernio, quam in peculiarium munerum, & officiorum administratione, vigore hujusmodi Literarum, inducta, neque Constitutionibus ipsius Societatis a Sancto Ignatio Fundatore prædicto conditis, & a Romanis Pontificibus Paulo III., Julio III., Gregorio XIII., Gregorio XIV., & Paulo V. Prædecessoribus pariter Nostri approbatis, & confirmatis, consona dignoscatur; neque verò in praxi utiliter observari posse judicaretur: Ex Decreto Congregationis Generalis ejusdem Societatis, quæ Anno Domini MDCLXI. habita fuit, delata res est ad piæ memoriæ Prædecessorem pariter Nostri Alexandrum Papam VII., eique humiliter supplicatum fuit pro relata Innocentianæ Constitutionis abrogatione.

Cumque idem Alexander, pro eo quod attinet ad triennalem Superiorum Localium, & Provincialium durationem, præscriptamque, post exacta respectivè triennia, ab Officiis hujusmodi cessationem, non modo contrarium prædictorum Legum, & Constitutionum tenorem optime perspectum haberet; sed etiam experientia edoctus complurium, & gravium incommodorum, quæ ex præfati Innocentianæ Brevis observantia eidem Societati jam obveniant, ab aliquibus retro annis ejusdem Brevis executionem suspendisset; & quidem per hujusmodi suspensiones pluribus gravibusque periculis, & inconvenientibus occursum esse, magnasque, & multiplices dictæ Societati utilitates obvenisse dignosceret: Haud agrè adductus fuit, ut hujusmodi Innocentii Prædecessoris statutum, & ordinationem de trienniali Superiorum, & Officialium prædictorum duratione, & de cessatione unius anni cum dimidio a quocumque hujusmodi superioritatum, & officiorum exercitio, postquam aliquod ex ipsis per triennium quis obtinisset, ipsasque relatas ejusdem Innocentii Literas,

Societate Jesu singulis novennis celebrari.

Et quod in ea novi Assistentes deputantur.

Quodque cetera Officia per triennium tantum durarent. Nec quis potest dimissum Officium ad aliquid ante Annum cum dimidio assumi possit.

Congregatio Generalis Societatis Anno 1601, recurrit ad Alexandrum VII. pro præmissorum abrogatione.

Alexander VII. Breve Innocentii quoad triennalem Officiorum durationem, nec non cessationem ab Officiis exacto triennio, tantum revocavit.

quate-

quatenus illa concernebant; (firmâ tamen, & illæsiâ in reliquis omnibus earundem dispositione), auctoritate Apostolica revocaret, abrogaret, & annullaret; quemadmodum distincte, & expressè, & cum opportunis clausulis, ac solemnitatibus præstitit per suas in simili forma Literas, quarum initium est: *Debitum Pastoralis Officii*, datas apud Sanctam Mariam Majorem die prima Januarii Anno Domini MDCLXIII., Pontificatus sui Anno Octavo.

Quod autem pertinet ad aliud caput earundem Innocentii Litterarum, celebrationem nimirum Congregationis Generalis quolibet novennio, & in ea novorum Assistentium a præcedentibus diversorum electionem; seu deputacionem concernens; quum tunc existens prædicta Societatis Præpositus Joannes Paulus Oliya, ex Decreto ejusdem Congregationis Generalis Anno MDCLXI., ut præfertur, celebrata, paucis post annis, recol. mem. Prædecessori quoque Nostro Clementi Papa IX. plura exposuisset, ex quibus hujusmodi Congregationis Generalis quolibet novennio celebrationem, & supradictis Constitutionibus a Sancto Ignatio editis, atque a Sede Apostolica pluries confirmatis, minime conformem; & ad ipsius Societatis regimen nullatenus necessariam, & pluribus ex causis universa Societati incommodam, vel potius damnosam existere comprobaret; ideoque pro hujus etiam capituli abrogacione eidem Clementi Prædecessori humiliter supplicasset; ipse tunc quidem ad hujusmodi Præpositi Generalis preces examinandas specialem Congregationem nonnullorum ex tunc existentibus Fratribus suis S. R. E. Cardinalibus deputavit; mox verò, de ejusdem Cardinalium Congregationis sententia, & per Apostolicas Literas sub Annulo Piscatoris apud Sanctam Mariam Majorem die xx. Septembris Anni Domini MDCLXVIII., Pontificatus sui Secundi datas, jussit, atque decrevit, ut ad certius dignoscendum quid circa petitam abrogacionem universa Societas sentiret, in prima tunc proxima generali Congregatione, qua non vigore præfati Brevis, sed ex præscripto Constitutionum ipsius Societatis, celebranda foret, prævia inter Religiosos ipsam Congregationem constituentes maturâ rei discussione, & consultatione, per secreta postmodum suffragia disquireretur, an bono dictæ Societatis expediens esset, ut terminus Novennalis ad celebrandas Congregationes Generales in allegatis Innocentii Prædecessoris Literis status abrogaretur: Utque, hujusmodi disquisitione peracta, ad ipsum Clementem, vel pro tempore existentem Romanum Pontificem distincte referretur, quo numero suffragiorum ipsa Congregatio Generalis dicti Novennalis termini vel abrogacionem, vel observantiam expetisset, ut, quid circa illum deinde observandum esset, Apostolica Sedis judicio statueretur. Proindeque executionem dictarum Innocentii Prædecessoris Litterarum in hac etiam parte interim suspendit, & usque ad præfatum Congregationem Generalem ex præscripto Constitutionum Societatis, ut præfertur, tunc primo celebrandam, effectu carere voluit & mandavit, ut in memoratis ipsius Clementis Literis latius & uberius continetur.

In quarum executionem, quum in proxime sequenti Congregatione generali dictæ Societatis, quæ Anno Domini MDCLXXXII. pro novi Præpositi Generalis electione coacta fuit, ante ipsius Præpositi Generalis electionem hujusmodi disquisitio peracta fuisset; capto per congregatos ad consulendum hac super re nonnullorum dierum spatio, factaque singulis potestatem, quæcumque sibi placerent, tam voce, quam scripto interim deducendi; implorato quoque, ut par erat, Divini Luminis adjutorio;

itum deinde fuit in secreta suffragia, quibus lectis, & numeratis, compertum fuit, ex octoginta quinque suffragiis, duo & octoginta pro petenda Congregationis Novennalis abrogacione stetit, triaque dumtaxat in alteram partem abiisse, quemadmodum ex actis ipsius Congregationis Generalis a Dilecto Filio Francisco Retz, hodierno sæpeditæ Societatis Præposito generali, Nobis exhibitis, apertè cognovimus.

Porro hujusmodi Congregationis Generalis resolutio, juxta præfati Clementis Prædecessoris præscriptum, quarto post die, ut accepimus, a Vicario generali ipsius Societatis ad venerabilis memoriæ Innocentii Papam XI. Prædecessorem pariter Nostrom in Petri Cathedra tunc sedentem delata fuit, eidemque oblato supplici Libello, totius Societatis nomine humiliter supplicatum fuit pro sæpeditæ Congregationis Novennalis abrogacione; ad quam concedendam licet idem Innocentius, ut in actis præfate Congregationis relatum accepimus, suam voluntatem tunc valdè propensam declarasset, nihilominus Apostolica Litera desuper confectæ nunquam fuerunt.

Quare quum iterum Anno MDCXCVI. alia Congregatio Generalis ex universa præfata Societate coacta, eandem instantiam pro hujusmodi Congregationis Novennalis abrogacione apud hanc Sanctam Sedem instaurandam & promovendam; & quidem unanimi consensu, cunctisque propemodum suffragiis secretò collectis, decrevisset: Cumque item in postrema Congregatione generali Anno MDCCXXX. habitâ, postulantibus nonnullis, ut deinceps, adveniente termino novennii ab Innocentio X. pro celebratione Congregationis Generalis statuti, dispensatio ab hujusmodi Congregationis convocacione non peteretur; ipsa Congregatio, re diligentissime examinata, postulatam illud omnino rejiciendum esse decreverit; quin etiam quum aliquis Decreto super hac re condito intercessisset, proindeque de hujusmodi intercessionis vigore per suffragia inquiri opus fuerit, nemine penitus dissentiente sancitum fuerit, non esse deferendum intercessioni, sed standum Decreto, & abrogacionem Congregationis Generalis singulis quibusque Novenniis ab Innocentio Prædecessore prædicto statuta, cum primum opportuna tulisset occasio, ab Apostolica Sede postulandam.

Nunc tandem, ut tot Congregationum Generalium Decretis morem gereret præfatus Franciscus Præpositus Generalis, adeoque universa Societatis votis satisfaceret, quæ per graviores Religiosos, ejus instituto optimè imbutos, rerumque illius usu, & experientia præditos, iteratis vicibus manifestata fuerunt; justamque de Nobis, deque Nostra erga se, suamque Societatem, multis nominibus de Catholica Religione optimè meritam, paterna protius voluntate ac benevolentia opinionem fovens; exhibitis Nobis præmissorum omnium authenticis documentis, totius Societatis nomine, demissis precibus apud Nos instetit, ut abrogato demum præfato Innocentii Prædecessoris Statuto, celebrationem Congregationis Generalis ad normam Constitutionum a Sancto Ignatio Fundatore prædicto editarum, & a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri approbatarum reducere, & alias in præmissis providere, de beniguitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur ipsius Francisci Præpositi Generalis desiderio favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum,

Resolutio Congregationis Generalis relata fuit Innocentio XI., qui se propensum huic resolutioni ostendit; sed Apostolicæ Literæ non emanarunt.

Anno 1696. Congregatio Generalis rursus decrevit petendam esse Congregationis Novennalis abrogacionem.

Idem alia Congregatio Anni 1739.

Modernus Præpositus Generalis supplicat Pontifici pro prædicta abrogacione.

Incipit dispositiva.

Subinde Clementi IX. supplicavit Præpositus Generalis pro revocacione Brevis quoad celebrationem Congregationis Generalis, & deputacionem novorum Assistentium.

Ex voto Congregationis particularis S. R. E. Cardinalium idem Clemens jussit rem ad futuram Congregationem Generalem pro resolutione deferri.

Suspensa interim in hac parte Brevis Innocentii executione.

Congregatio Generalis Societatis Anno 1681. resolvit petendam esse Congregationis Novennalis abrogacionem.

Pontifex expendit S. Ignatii Constitutiones & Societatis Institutum.

harum ferie absolventes, & absolutum fore censentes: Sed & præterea perpendentes, quod Sanctus Ignatius dictæ Societatis Fundator, in Constitutionibus ipsius Societatis, quum declarasset minimè expediens sibi videri, ut hujusmodi Generales totius Societatis Congregationes certis temporibus, aut crebrò fierent; quoniam Præpositus Generalis adjutus communicatione, quam cum universa Societate habet, & eorum operâ, qui cum ipso degent, hoc laboris & distractionis universæ Societati, quantum fieri posset, adempturus esset; statuit expressè, quod Præpositus Generalis non deberet frequenter Societatem congregare, nisi urgente rerum agendarum necessitate; sed in Congregationibus Generalibus ad electionem Præpositi pro tempore convocandis, post hujusmodi electionem expletam, de rebus aliis gravioribus, si quæ fuerint, quæ a Generali, & iis, qui cum ipso agunt, decidi nequeant, commodè tractari posse: Quodque insuper ad memoratam communicationem inter Præpositum Generalem, universamque Societatem, aptè stabilendam, idem Sanctus Pater, secundum datam sibi sapientiam, constituit, ut præter assiduum Litterarum commercium, ex singulis Provinciis unus saltem, a Professoribus & Rectoribus earundem Provinciarum electus, tertio quoque anno, ex Indiis autem quarto, ad ipsum Præpositum Generalem multis de rebus præcipientem faciendum convenire deberet; aliasque rationes præscripsit, quibus multa, sine Congregatione totius Societatis, opportunè constitui, & expediri valerent: Cumque per ea, quæ in secunda Congregatione Generali ejusdem Societatis Anno Domini MDLXXIII., præsidente in ea Sancto Francisco Borgia tunc Præposito Generali, in ipsa Congregatione electo, decreta fuerint, præcipuum munus hujusmodi Procuratorum a singulis Provinciis deputatorum, qui tertio quoque anno apud Præpositum Generalem, ut præfertur, congregari jubentur, sit & esse debeat, ut, considerato rerum ipsius Societatis statu, simul cum Assistentibus, & ipso Generali, qui duo suffragia habet, per secreta suffragia decernant, an cogi debeat Congregatio Generalis, nec ne; Ideoque judicantes præfixionem illam novennalis termini ad celebrandas Congregationes Generales minimè necessariam esse, vel, si ita ipsius Societatis res ferent, facillè posse, de ejusdem Societatis consensu, per Provinciarum Procuratores singulis triennii convenienter rite representato, & vigore illius Constitutionum, Generalem ipsam Congregationem convocari.

Item incommoda ex frequenti Congregationum Generalium convocacione obveniunt.

Justâ præterea lance æstimantes ea, quæ jam pridem, de Congregationis Generalis sententia, præfato Prædecessori Nostro Clementi Papæ IX. exposita fuerunt, nimirum de ingentibus sumptibus, quos fieri necesse sit in convocanda quolibet novennio, & quidem sine necessitate, hujusmodi Congregatione Generali; deque frequentibus vitæ periculis, quibus exponuntur primarii Religiosi omnium Provinciarum ejusdem Societatis, iique plerumque senes, quorum aliqui sublato naufragio, alii extincti febribus in itinere, alii in captivitate ab hostibus abducti esse memorantur; quibus incommodis adjungitur relaxatio disciplina Religiosæ in Provinciis, dum inde absunt Provinciales, vel alii præcipui Religiosi, qui præsentem conservando illius vigori invigilarent.

Ac dispensationes necessarias sæpe concessas, & concedendas.

His igitur, aliisque de causis, ob quas etiam non semel Prædecessoribus Nostri Romanis Pontificibus opportunum vel potius necessarium visum est relatæ Innocentianæ Constitutionis observantiam & executionem ad tempus suspendere, & ab ea dispensare, vel præfixum in ea novennale terminum prorogare; quum præsertim id etiam præcavendum censuimus, ne

quando, adveniente forsan præfiniti novennii, aut concessæ prorogationis termino, dum Apostolica Sedes per obitum Romani Pontificis vacaverit, hujusmodi Congregationis Generalis convocatio, (nullâ licet urgente necessitate; vel etiam aliqua ex præmissis, aliâve quolibet etiam graviore causa contrarium suadente,) nullo modo valeat declinari; Quinque de universæ Societatis hac de re unanimi sententia, ab eodem Clemente Prædecessore expetita, satis ex præmissis constituisse & constare videatur; nec quidpiam alicujus momenti in contrarium Nobis exhibitum fuerit; ipsius Clementis, atque etiam præfati Alexandri, aliorumque Prædecessorum vestigiis inhaerentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memorati Innocentii Prædecessoris statutum, mandatum, præceptum; & ordinationem, ut Congregatio Generalis in prædicta Societate singulo quoque novennio, computando semper a celebratione ultimæ Congregationis Generalis, haberi debeat, & celebrari, & ut, quotiescumque habeatur & celebrabitur Congregatio Generalis hujusmodi, toties novi Assistentes, ab illis diversi, qui præcedente novennio Assistentium hujusmodi muneribus functi fuerint, eligi, seu assumi, & deputari debeant, eisdemque Innocentii Prædecessoris Litteras, quatenus illa concernunt, tenore præsentium, perpetuò revocamus, abrogamus, irritamus, & annullamus; atque etiam earundem Litterarum abrogationem in ea parte, quæ ad triennale munus & officiorum exercitium, & consequentem a muneribus & officiis hujusmodi cessationem pertinebat, a præfato Alexandro Prædecessore, ut supra diximus, factam atque sanctam, earundem præsentium serie, quatenus opus sit, confirmantes & innovantes; ipsas Innocentii præfati Litteras in omnibus & per omnia cassamus & abolemus, ac veluti nunquam emanassent, quibuscumque viribus & quolibet effectu penitus & omnino vacuumus; & Congregationum Generalium in prædicta Societate convocationes atque celebrationes ad normam prædictarum Constitutionum a S. Ignatio conditarum reducimus; quas quidem Constitutiones præfati, alique Prædecessores Nostri Romani Pontifices laudarunt, approbarunt, & confirmarunt; Nosque etiam plurimum in Domino commendantes, perpetuis futuris temporibus observari volumus atque præcipimus: Salvis nihilominus & firmis remanentibus aliis quibusdam Decretis, quæ deinceps ab universa Societate in Congregationibus Generalibus adunata, quoad electionem & missionem Procuratorum, præsertim ex Provinciis Indiarum, aliisque transmarinis & extra Europam constitutis, & quoad universam Congregationum Provincialium rationem, pro rerum atque locorum opportunitate ac necessitate, statuta fuerunt, aut in posterum rite statuentur.

Decernentes easdem præsentem Litteras, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ad illa vocati, citati, & auditi non fuerint, nec illis consenserint, aut ex alia quacumque causa, occasione, pretextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam substantiali, & individuum expressionem requirente defectu notari, impuguari, redargui, rescindi, infringi, retractari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis

Et Motu proprio, dicti Innocentii Breve, quoad coactionem Congregationis Generalis singulis novenniis, revocat & annullat.

Quo vero ad præfinitionem termini triennalis Officiorum, abrogationem jam factam confirmat.

Ac reduci Congregationum Generalium celebrationes ad normam Constitutionum Sancti Fundatoris.

Clausula.

pleni-

plenitudine paribus concessio, quempiam in iudicio, vel extra illud iuris, seu se iuvare posse: sed ipsas præsentibus Literis semper & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere & fore, suorumque plenarios, & integros effectus fortiter, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, plenissime suffragari, sicut in præmissis censeo, atque ita, & non aliter per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis & eorum quilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus superius relatis Innocentii Prædecessoris prædicti Literis, nec non omnibus & singulis illis, quæ memoratus Alexander itidem Prædecessor Noster præfatus in suis Literis prædictis voluit non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volimus autem, ut earundem præsentium Literarum Transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii dicte Societatis subscriptis, & Sigillo Præpositi, vel Vicarii Generalis ejusdem Societatis, sicut alicujus Personæ in Ecclesiastica Dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostre absolutionis, revocationis, abrogationis, irritationis, annulationis, cassationis, abolitionis, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadagesimo sexto, sextodecimo Kalendas Januarii, Pontificatus Nostri Anno Septimo.

D. Card. Passionis,
J. Datarius.
VISA DE CURIA.
J. C. Boschi.
J. B. Eugenius.
Loco ✕ Plumbi.
Registrata in Secretaria Brevium.

XXV.

De libero ingressu Clericorum Sacularium in Ordines Regulares.

Dilecto Filio Nostro Angelo Maria Tit. S. Præcedis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Præbitero Cardinali Quirino nuncupato ejusdem S. R. E. Bibliothecario.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili Noster, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Archidiaconus Brixien-
sis Inconsul-
to Card. Qui-
rino Episcopo
ingressus est
Societatem
Jesu.

EX quo Dilectus Filius Leander Chizzola Archidiaconus Ecclesiæ tuæ Cathedralis Brixien-
sis, ex improvise isthinc digressus, Bononiæ se contulit, ibique habitum suscepit Clerici Regularis Societatis Jesu; statim a Te, Dilecte Fili Noster, data fuerunt ad Nos Literæ, quibus querebaris, eum tanti momenti consilium, Te inconsulto, cepisse, Teque penitus incio; ad exitum deduxisse; non sine magno detrimento pauperum istius Civitatis atque Diocesis, quibus largiter sub-
venire, multorumque piorum operum, quibus se

jugiter exercere consueverat; suorum quoque Ne-
potum in minori ætate constitutorum, quorum
cura, atque educationi præesse debebat; ac sine
spe quidquam utiliter peragendi in ipsa Societate
Jesu, cui jam prope septuagenarius nomen dederat.
Hæc eadem, quum ipse proximo Autumno
in Urbem advenisses, Nobis coram inculcare non
omissisti; deque iisdem nuper in Epistola Nobis di-
recta, ac Typis vulgata, iterum expoſtulasti; pe-
tens præterea, Nosque excitans, ut auctoritatis
Nostre ope, certa que lege proposita, hujusmodi
licentiam reprimamus, qua Saculares Clerici atque
Presbyteri ad Regularium Claustra, quum liber,
se conferentes, a Regularibus Superioribus illico
recipiuntur; quod sanè non aliter fieri debere au-
tumas, quam communicatis consiliis cum Episco-
pis ipsorum Clericorum seu Presbyterorum Ordina-
riis; siquidem ipsi Episcopi nunquam Regulari-
bus Viris Ordines conferunt, sine Prælatorum Regu-
larium consensu, in eorum Litteris Dimissoria-
libus declarato.

Duæ sunt res in hoc universo negotio expen-
dende; peculiare scilicet factum Leandri Archi-
diaconi; & generale constitutum, quod a Nobis
fieri & publicari velles. Ad primum quod attinet,
aptiorem querelis Tuis responsionem comparare
non possumus, quam si eadem ipsa Tibi rescribamus,
quæ olim Sanctus Gregorius Magnus Præde-
cessor Noster Desiderio Episcopo Viennensi in
Gallia in simili prorsus casu rescripsit. Quum enim
Pancratius quidam Ecclesiæ Viennensis Diaconus
Monasticam vitam amplexus esset, & in eodem
Diaconi gradu in Monasterio degeret; Episcopus
autem Pancratium diligens, magnique faciens,
ipsum e Monasterio abducere, & ad Ecclesiæ ser-
vicia retrahere vellet; Sanctus Gregorius, cujus
opem Pancratius imploraverat, scripsit ad Deside-
rium, ut ipsum potius hortaretur, ne a Monaste-
rio discederet, neve se iterum sæculi procellis
committeret. Habes Gregorii Epistolam Tom. II.
ipsius operum anno MDCCV. a Monachis Sancti Mauri
accuratè editorum, Epistola 35. lib. 12. Indiçt. V. ubi
ita scribit: Hortamur igitur, ut tam promptæ devo-
tioni ejus, quam in sancto studet habere proposito, mi-
nime vestra sit impedimento Fratemitas: magis autem,
quibus valetis adhortationibus, Pastoralis admonitione
succendite, ut fervor hujus desiderii in eo non tepescat;
ut qui a turbulento curarum secularium tumultu se se-
gregans, quietis desiderio, portum Monasterii appetiit,
rursum in Ecclesiasticarum curarum non debeat pertur-
bationibus implicari; sed in Dei laudibus permittatur
secure ab his omnibus, ut postulat, remanere.

Quod quidem Gregorius rescribere non dubi-
tavit; quamvis Pancratius, in Clericatus officio Ec-
clesiæ Viennensi, ut ipse ait, mancipatus existeret,
ipsius nempe servitii re ipsa addictus; quamvis
etiam eo tempore hujusmodi disciplina vigeret,
de qua latè Thomassinus agit, de Beneficiis par. II.
lib. 1. cap. 3. & 4., ut Clericus Episcopo ordinanti
per omnia subesset, ejusque Ecclesiæ ministerio,
cui in Ordinatione adscriptus fuisset, perpetuo
jure devinctus haberetur. Quamvis denique idem
Sanctus Gregorius optimè nosset, nemini licere
ab hujusmodi ministerio Ecclesiæ, cui semel ad-
dictus fuisset, discedere, sine permisso Episcopi,
a quo quis ordinatus, ejusque Ecclesiæ servitii in
Ordinatione fuerat adscriptus: unde in alia Epi-
stola, quæ est XVII. lib. 5. Indiçt. XIII., quum
ageret de electione Joannis Archidiaconi Cata-
nenis ad Episcopalem Cathedram Syracusanam,
inter alia, requirebat ut Leonis Episcopi Cata-
nenis consensus accederet: Quod si factum fue-
rit, etiam Frater & Coepiscopus Noster Leo ei ces-
sionem facere debet, ut liber ad ordinandum pos-
sit inveniri; ad quæ verba Editores ita observant
in Notis: Tam erant Clerici sue Ecclesiæ addicti,
ut ne eos quidem in Episcopos alterius Ecclesiæ fas
esset eligere, nisi missione obtenta, sive, ut vocant,
cessione.

De hoc quæ-
ritur dictus
Card.

Et exquiri-
t a Pontifice,
ut illum cogat
ad recede-
ndum, &
legem con-
stituat, ne sa-
culares Cleri-
ci liberè ad
Claustra
transire va-
leant.

Pontif. di-
vidit postula-
tum in duas
partes.

Respondet
primæ circa
particulare
factum d. Ar-
chidiaconi.